

Abstrakt

Diplomová práce analyzuje a mapuje postavení pedagogické vědy v Československu v období 60. let, především v období tzv. pražského jara. Dává svým popisem do souvislosti vývoj v oblasti pedagogiky v Československu s příčinami událostí období „tání a uvolňování“ a analyzuje tak postavení pedagogické vědy v tomto období. Práce má vysvětlující, interpretativní i shrnující charakter, protože se jedná o historicky zaměřenou práci. Vybrané téma zasazuje zkoumaný problém do širšího kontextu doby a politické situace. Jedním z cílů je i snaha o nalezení odpovědi, zda a jak, se s touto dobou vyrovnala pedagogika v Československu a také, do jaké míry byly procesy ve sféře vzdělávání a výchovy ovlivněny marxisticko-pedagogickou teorií.

Jednotlivé kapitoly popisují nejdůležitější události období, spojené se sférou vzdělávání. Interpretují názory a postoje některých významných pedagogů na situaci v oblasti pedagogické vědy, ať již z pohledu zastánců reformního hnutí či ze strany druhé, která zastávala oficiální státní doktrínu. Součástí je i popis funkce a úkolů Československé pedagogické společnosti a poukázání na její význam pro pedagogickou obec. Řada pedagogických osobností činných v období 60. let pak byla aktivní ve školské oblasti i po revoluci v roce 1989 a podílela se na nových koncepcích a reformách školství. Pro mnohé však toto období znamenalo i zklamání nad promarněnými šancemi, které v nové, svobodné době nebyly uskutečněny.